

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3Nt/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9513100032
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Giertli
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2013:9513100032.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Giertliho a sudcov JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Jozefa Šutku v trestnej veci odsúdenej J. D. o doplnení výroku uznesenia na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. decembra 2013 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 3 Trestného poriadku per analogiam sa d o p í ň a výrok uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3 Nt/2/2013 z 5. septembra 2013 a znie takto:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd z a m i e t a návrh podaný odsúdenou J. D., nar. XX.XX.XXXX v T., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Q.-O., na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/26/2010 proti obvinenému J. D., nar. XX.XX.XXXX v Q. a proti obvinenej J. D., nar. XX.XX.XXXX v T., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona a iné, v ktorej veci bol vyhlásený rozsudok Špecializovaným trestným súdom v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/26/2010 dňa 6. apríla 2011 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 To 7/2011 z 28. júla 2011, ktorým dňom sa stal rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/26/2010 zo dňa 6. apríla 2011 právoplatným, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica svojím uznesením ešte z 5. septembra 2013 sp. zn. BB-3 Nt/2/2013 rozhodol o návrhu odsúdenej J. D. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde Pezinok, pracovisko Banská Bystrica tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdenou J. D., nar. XX.XX.XXXX, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie zdôvodnil takto:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 6. apríla 2011 pod sp. zn. PK-1T/26/2010 vo veci obžalovaných J. D. a J. D. bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok na oboch obžalovaných.

Obvinenej J. D. bol podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 8 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov. Na výkon tohto trestu bola podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanej uložený aj ochranný dohľad na 3 roky. Súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku o povinnosti oboch obžalovaných nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodenému Slovenskej pošte, a. s. Banská

Bystrica a G. K., bytom X. č. XXX. Poškodená G. K. bola so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením z 28. júla 2011 sp. zn. 6 To 7/2011 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolania obžalovaných J. D. a J. D..

Odsúdená J. D. podala dňa 07.03.2013 žiadosť o povolenie obnovy konania vo vyššie označenej trestnej veci. Dôvodom podania návrhu o povolenie obnovy konania bola podľa odsúdenej skutočnosť, že bola nespravodlivo odsúdená a bol jej uložený vysoký trest za to, čo nespáchala. Po tom, ako bol odsúdenej ustanovený obhajca, tak obhajca odsúdenej doplnil návrh na povolenie obnovy konania o ďalšie skutočnosti. Predovšetkým ako nový dôkaz obhajca uviedol výsluch svedkyne T. H., v čase skutku asi 15-ročnej. Táto svedkyňa by mala vypovedať o tom, že J. D. navrhovala poštárku okradnúť a nie zavraždiť. Táto svedkyňa je staršia sestra maloletej M. H..

Za nový dôkaz treba považovať aj výsluch pracovníka Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, oddelenia aplikovanej psychofyziológie, pracovisko Pezinok, ktorý vykonal overovanie pravdivosti obvinenej J. D. a tiež aj obvineného J. D.. Výsluch spomenutého pracovníka odôvodňoval obhajca tým, že ak v priebehu trestného stíhania orgány činné v trestnom konaní zabezpečili vyšetrovanie obvinených na príslušnom oddelení KEÚ, tak tým sledovali zabezpečenie dôkazov, pretože inak by konali nad rámec oprávnení, ktoré im poskytuje Trestný poriadok.

Súd vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktorý predvolal odsúdenú J. D..

Prvostupňový súd na verejnom zasadnutí vykonal oboznámenie časti vyšetrovacieho spisu, najmä oboznámil odborné stanovisko k výsledku psychofyziologického overovania pravdivosti J. D. a J. D.. Ďalej oboznámil výpovede oboch obvinených z prípravného konania.

Na verejnom zasadnutí odsúdená ani jej obhajca nenavrhli nad rámec písomných podaní vykonať ďalšie dôkazy ako nové dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme.

Prokurátor navrhol žiadosti odsúdenej o povolenie obnovy konania nevyhovieť, lebo vykonanie dôkazu výsluchom svedkyne T. H. a výsluchom svedka - pracovníka KEÚ PZ nepovažoval za dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste a to ani v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi. Poukázal na dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, najmä na výsluchy svedkov H. D., X. X. a S. D., výpovede ktorých svedkov preukazujú úmysel odsúdenej navádzať J. D. na zabitie poštárky. Obvinená J. D. bola v rámci prípravného konania podrobená príslušnému vyšetrovaniu a znaleckému skúmaniu. Niet teda žiadnych nových skutočností skôr neznámych, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, preto navrhol návrh odsúdenej zamietnuť.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Prvostupňový súd na verejnom zasadnutí v rozsahu potrebnom na zákonné rozhodnutie vo veci oboznámil časť podstatných dôkazov, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní a ktoré sa zároveň vzťahujú k odôvodneniu žiadosti odsúdenej J. D. povoliť obnovu konania.

Pokiaľ odsúdená J. D. žiadala vypočuť svedkyňu T. H., prvostupňový súd nepovažoval výsluch tejto svedkyne za potrebný, lebo výsluch tejto svedkyne by nepriniesol žiadnu novú skutočnosť, ktorá by bola súdu zatiaľ neznáma. V tejto súvislosti treba poukázať na prvostupňovým súdom oboznámenú výpoveď svedkyne M. H. (č. I. 303 spisu). Svedkyňa M. H. dňa 14.06.2010 jednoznačne a nepochybne vypovedala tak, že celé to vymyslela J. (D.), a malo to byť spravené tak, že J. bude dávať pozor, kedy pošťárka pôjde a či niekto nechodí po ulici a J. D. mal pošťárku trochu priškrtiť a M. H. mala práve vtedy zobrať pošťárke peniaze. J. to chcela urobiť preto, že nemala dosť peňazí na živobytie. Svedkyňa M. H. potvrdila, že nikdy nepočula od J. D., ani od J. D. to, že by J. D. nahovárala J. D., aby niekoho aj zabil.

Z vyššie uvedených častí výpovede svedkyne M. H. je úplne zrejmé, že M. H., ako sestra T. H., nikdy a nikde nepočula o tom, že by mala byť pošťárka zabitá a že by dokonca na takéto konanie mala J. D. nahovárať J. D.. Výsluch svedkyne T. H., ako to navrhovala vykonať odsúdená, by teda potvrdil súdu už dostatočne známu skutočnosť, pričom táto skutočnosť bola známa už v pôvodnom konaní, teda v čase, keď prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní prejednával a rozhodoval trestnú vec obžalovaných D..

Rovnaký právny stav platí aj pre ďalší z dôkazov navrhnutých na vykonanie - výsluch pracovníka KEÚ PZ, ktorý vykonával overovanie pravdivosti obvinených D.. Aj v tomto smere prvostupňový súd na verejnom zasadnutí pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania oboznámil stanovisko k výsledku psychofyziologicalkého overovania pravdivosti obvinených D.. Ako je zistiteľné zo strany 4 odborného stanoviska (č. I. 526 p. v.), na základe celkovej analýzy testového formátu YOU PHASE/CTF 1 je možné určiť, že subjekt bol pravdivý pri odpovediach na relevantné otázky položené v tomto teste. Ako je zrejmé zo strany 4 odborného vyjadrenia, bola ako otázka č. 1 položená J. D. otázka v znení: „Povedali ste J. D., aby zabil pošťárku K.“ J. D. odpovedala: „Nie.“ Na otázku č. 2: „Povedali ste viackrát J. D., aby zabil pošťárku K.“ J. D. odpovedal: „Nie.“ Na strane 5 predmetného odborného vyjadrenia je uvedené, že na základe celkovej analýzy testového formátu YOU PHASE/CTF 2 je možné určiť, že subjekt bol pravdivý pri odpovediach na relevantné otázky položené v tomto teste. V bode III. záver odborného stanoviska je uvedené, že na základe celkovej analýzy testového formátu YOU PHASE/CTF 1, YOU PHASE/CTF 2 a YOU PHASE/CTF 3 je možné určiť, že subjekt bol pravdivý pri odpovediach na relevantné otázky položené v tomto teste.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa preto prvostupňovému súdu javí výsluch pracovníka KEÚ, ktorý uskutočnil vyšetrovanie obvinenej J. D. na overenie pravdivosti ako celkom nadbytočný. Výsluch tohto svedka by logicky nemohol priniesť žiadny nový, podstatne iný výsledok, než je spomenutý v obsahu predmetného odborného vyjadrenia. Napokon obsah odborného vyjadrenia vo vzťahu ku skúmaniu pravdivosti obvinenej je celkom v prospech obvinenej J. D., keďže záver odborného vyjadrenia uvádza, že subjekt - J. D. bola pravdivá pri odpovediach na relevantné otázky, medzi ktorými bola aj otázka, či povedala J. D., aby zabil pošťárku K., pričom obvinená odpovedala: „Nie.“ Takáto odpoveď obvinenej pri vyšetrovaní celkom korešponduje s obsahom výpovede svedkyne M. H., ako to prvostupňový súd uviedol v tomto odôvodnení vyššie. Čo je však významné z hľadiska povolenia alebo nepovolenia obnovy konania, oba tieto dôkazy boli zakomponované vo vyšetrovacom spise, ktorý bol predložený v pôvodnom konaní spolu s obžalobou prvostupňovému súdu na prejednanie a rozhodnutie a tieto dôkazy aj boli vykonané na hlavnom pojednávaní. V žiadnom prípade teda nejde o dôkazy či skutočnosti súdu skôr neznáme tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 Trestného poriadku.

Na základe všetkých skôr uvedených skutočností možno potom zhrnúť, že návrh odsúdenej J. D. na vykonanie dvoch dôkazov označených ako súdu skôr neznámých, alebo ako odôvodňujúcich iné rozhodnutie o vine a treste, je celkom nedôvodný. V žiadnom prípade nejde o dôkazy súdu skôr neznáme, v prípade výsluchu svedkyne T. H. je celkom dôvodné očakávanie, že bude s najväčšou pravdepodobnosťou vypovedať o tých istých skutočnostiach ako jej sestra M. H., teda v prospech odsúdenej J. D.. Inak by J. D. isto nenavrhol vypočuť svedkyňu, ktorá by bola spôsobilá obviniť ju z nahovárania obvineného J. D. na zavraždenie pošťárky. Ani v prípade predpokladaného obsahu výpovede svedkyne T. H. sa však súd nemôže dozvedieť žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli súdu doposiaľ neznáme a ktoré by teda boli spôsobilé buď samy o sebe, alebo v spojení s ďalšími dôkazmi znamenať iné rozhodnutie o vine a treste u odsúdenej J. D., než tomu bolo v pôvodnom konaní. Preto prvostupňový súd pre nesplnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku

zamietol návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdenou J. D., lebo neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu podala odsúdená sťažnosť ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí. Neskôr aj zdôvodnila podanie sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu. Vec bola predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom opravnom prostriedku.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že výrok uznesenia súdu prvého stupňa je neúplný. Z výroku napadnutého uznesenia nemožno zistiť v akej trestnej veci J. D. podala návrh na obnovu konania, proti akému právoplatnému rozhodnutiu návrh smeroval. Takýto výrok je neúplný, pretože nespĺňa zákonné podmienky na jeho preskúmanie a nemôže byť podkladom pre prípadné posudzovanie z hľadiska ustanovenia § 402 ods. 2 Trestného poriadku. Za tohto stavu najvyšší súd svojím uznesením sp. zn. 4 Tost 33/2013 z 5. novembra 2013 bez meritórneho preskúmania rozhodol v zmysle § 194 ods. 3 Trestného poriadku tak, že vec vrátil súdu prvého stupňa na doplnenie výroku napadnutého uznesenia.

Prvostupňový súd na základe vyššie spomenutého postupu najvyššieho súdu nariadil verejné zasadnutie, na ktorom uznesením rozhodol o doplnení neúplného výroku tak, že po doplnení výrok znie nasledovne:

Podľa § 194 ods. 3 Trestného poriadku per analogiam sa dopĺňa výrok uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3 Nt/2/2013 z 5. septembra 2013 a znie takto:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd zamietá návrh podaný odsúdenou J. D., nar. XX.XX.XXXX v T., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Q.-O., na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/26/2010 proti obvinenému J. D., nar. XX.XX.XXXX v Q. a proti obvinenej J. D., nar. XX.XX.XXXX v T., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona a iné, v ktorej veci bol vyhlásený rozsudok Špecializovaným trestným súdom v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/26/2010 dňa 6. apríla 2011 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 To 7/2011 z 28. júla 2011, ktorým dňom sa stal rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/26/2010 zo dňa 6. apríla 2011 právoplatným, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Takto doplnený výrok teraz obsahuje údaje o tom kto podal návrh na povolenie obnovy konania, v akej trestnej veci J. D. podala návrh na obnovu konania ako aj údaje proti konkrétne ktorému právoplatnému rozhodnutiu a ktorého súdu návrh smeroval, preto ho prvostupňový súd považuje už za úplný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je sťažnosť prípustná. Sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do 3 (troch) dní od oznámenia uznesenia.